

РЕШЕНИЕ

№ 610

гр. София, 02.02.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Николина Янчева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разглежда дело номер **13234** по описа за **2017** година докладвано от съдия Николина Янчева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно по чл. 63, ал. 1 пр. 2 ЗАНН, вр. чл. 208 и сл. АПК, вр. с чл. 405, ал. 4 ЗСВ.

Образувано е след изпращане на делото по компетентност с решение, постановено по к.д. № 7635 / 2017 г. по описа на АССГ по жалба на М. Г. М. срещу постановление на прокурор от Софийска районна прокуратура (СРП) от 28.09.2016 г. по досъдебно производство № 2659/2015 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. № 17364/2014 г. по описа на СРП, с което е потвърдено постановление на прокурор от СРП от 25.05.2016г., с което на жалбоподателката на основание чл. 405, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) е наложена глоба в размер на 200 лева за неизпълнение на указания на прокурор.

В жалбата се поддържа, че атакуваното постановление е неправилно и незаконосъобразно, издадено без да бъде извършена проверка на обстоятелствата, както и при отсъствието на виновно поведение от страна на М.. Твърди се, че работата по посочената преписка е била възложена на друг служител, поради което неправилно е ангажирана нейната отговорност. Навеждат се доводи за допуснато съществено процесуално нарушение при издаването на постановлението, състоящо се в неспазване на установените в чл. 34, ал. 1, б. „в“ ЗАНН срокове.

Касаторът, редовно призован, се явява лично в открито съдебно заседание. Поддържа жалбата. Не ангажира нови доказателства.

Ответникът не се представлява в открито съдебно заседание и не изразява становище по жалбата. Не ангажира нови доказателства.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, II-ри касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че с постановление от 28.05.2014 г. е възложено извършване на предварителна проверка по пр.пр. 17364/2014 г. по описа на СРП. На основание чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ и чл. 6, т. 2 и т. 3 и чл. 52, ал. 1, т. 1-3 ЗМВР е разпоредено да се снемат обяснения от конкретно посочени лица, както и да бъдат изискани документи от СРС-ГО по гр.д. № 17030/2013 г., които доказателства са преценени като релевантни към предмета на доказване.

С постановление от 28.05.2014 г. на прокурор при СРП (Д.) работата по предварителната проверка е възложена на служители при 04 РУ-СДВР. За изпълнение на дадените указания е даден 30 дневен срок.

На 09.07.2014г. в СРП е постъпило искане от жалбоподателката (№ 17364 от 09.07.2014 г.) за продължаване на срока за извършване на проверката, което е мотивирано със следните факти: в изпълнение на дадените от наблюдаващия прокурор указания са изискани с писмо посочените документи от СРС-ГО, но не са получени; лицата, от които следва да бъдат снети сведения са призовани и следва да се явяват, поради което проверката не може да бъде приключена в указания 30 дневен срок.

С писмо от 21.07.2014 г. на прокурор при СРП срокът за извършване на проверката е удължен с два месеца. След изтичане на срока за извършване на проверката същата е изпратена в СРП с писмо рег. № 75071/06.10.2014 г. по деловодния регистър на 04 РУ-СДВР.

С постановление от 10.11.2014 г. прокурор при СРП постановил отказ да бъде образувано наказателно производство и е прекратена прокурорска преписка № 17364/2014 г. по описа на СРП. Същото постановление е отменено с постановление на СГП от 07.01.2015 г. и материалите по преписката са върнати на СРП за извършване на допълнителна проверка. Констатирано е от една страна, че по преписката не се намира постановеното по гр.д. № 17030/2013 г. по описа на СРС, ГО, 28 състав съдебно решение, което е било подложено на обсъждане в постановлението на СРП, а от друга страна е установено, че прокурорът от СРП е посочил, че в хода на проверката са снети писмени обяснения от М. Н. (има се предвид М. Н.), но такива не само не са налични по преписката, но и от приложената докладна записка от 09.09.2014 г. е видно, че това лице не е било установено. Дадени са указания в хода на проверката да се изискат и приложат заверени копия от материалите по гр.д. № 17030/2013 г. по описа на СРС, ГО, 28 състав, както и да се положат необходимите

усилия за установяване местонахождението на М. П. Н., от която да се снемат писмени сведения.

Срещу постановление на СГП от 07.01.2015 г. е подаден сигнал от прокурор при СРП (имащ характер на жалба) до Апелативна прокуратура-София. Последната се е произнесла с постановление от 30.01.2015 г., с което е потвърдила постановление на СГП от 07.01.2015 г. В мотивите на постановлението е посочено, че въпреки, че в сигнала на прокурора от СРП се твърди, че поради грешка на канцеларията на СРП съдебното решение по гр.д. № 17030/2013 г. по описа на СРС не е било изпратено на СГП, такова решение не е приложено и към сигнала, сезиращ Апелативна прокуратура-София. Констатирано е и друг дефект на отмененото постановление на СРП – обективизираща неясна воля на решаващия прокурор, който от една страна е отказал образуване на досъдебно производство поради липса на извършено престъпление, а от друга се твърди, че деянието, макар и да покрива състава на престъпление по чл. 290 НК, не се отличава с обществена опасност и поради това не е престъпно.

В изпълнение на постановление от 30.01.2015 г. Апелативна прокуратура-София, с постановление от 30.03.2015 г. на прокурор от СРП на 04 РУ-СДВР е възложено извършване на допълнителна проверка по пр.пр. № 17364/2014 г. по описа на СРП, като бил указан 10-дневен срок за извършването ѝ. С писмо от 28.05.2015 г. до началника на 04 РУ-СДВР преписката е върната за изпълнение на дадените в постановление от 30.03.2015 г. указания.

Във връзка с постъпило допълнение към жалба от Д. В. (от 16.10.2015 г.) с писмо от 21.10.2015 г. същата е препратена в 04 РУ-СДВР за вземане на отношение и снемане на обяснение от конкретно посочени лица, които не са посочени в постановление от 30.03.2015 г. на прокурора от СРП. В същото писмо е отбелязано, че срокът на проверката е изтекъл и трябва да се вземат мерки за незабавното ѝ приключване. Не е определен срок за извършване на възложените с писмото действия.

С писмо рег. № 20083/14 от 17.11.2015 г. преписка № 17364/2014 г. на СРП е върната на СРП с мнение за образуване на досъдебно производство за извършено престъпление по чл. 290, ал. 1 НК.

С постановление на СРП от 11.12.2015 г. е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 290, ал. 1 НК.

Така дадените от решаващия прокурор указания по пр.пр. № 17364/2014 г. не били изпълнени от служителя на 04 РУ-СДВР, като причините за това са обективизирани в докладни записки, изготвени от М., приложени по делото.

С писмо от 11.12.2015 г., адресирано до началника на 04 РУ-СДВР, прокурор Д. е изисквала писмени обяснения от инспектор М. относно неизпълнение на указания, дадени от наблюдаващия прокурор, за което неизпълнение в писмото е посочено, че началникът на 04 РУ-СДВР е сигнализиран с писмо от 28.05.2015 г. Жалбоподателката е дала писмено обяснение на 17.03.2016 г. С постановление от 25.05.2016 г., прокурор Д. е наложила на М. М. административно наказание "глоба" в размер на 200 лева за неизпълнение на дадените в постановление от 28.05.2014 г., в постановление от 30.03.2015 г., в писмо 28.05.2015 г., и в писмо от 21.10.2015 г. указания.

По повод жалба от 13.06.2016 г. срещу постановлението от 25.05.2016 г. в производство по реда на чл. 405, ал. 3 ЗСВ прокурор Д. се е произнесла с постановление от 28.09.2016 г., с което е потвърдила постановление от 25.05.2016 г., с

което на жалбоподателката е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Налагането на санкции по реда на чл. 405 ЗСВ е проявление на административнонаказателна дейност, макар и осъществявана не от административен, а от правораздавателен орган. И като такава дейността по ангажиране на отговорността за неизпълнение на разпореждане на съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията, следва да гарантира правата на наказания субект в не по-малка степен от гаранцията, която ЗАНН осигурява при реализиране на административнонаказателна дейност от страна на административен орган.

Обжалваното постановление е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила.

В обстоятелствената част на постановление от 25.05.2016 г. е посочено, че санкцията се налага за неизпълнение на указания, дадени с четири отделни разпореждания на прокурор Д. - постановление от 28.05.2014 г., постановление от 30.03.2015 г., писмо от 28.05.2015 г. и писмо от 21.10.2015 г. Това сочи на четири отделни нарушения, осъществяващи състава на чл. 405, ал. 1 ЗСВ, за всяко от които нормата на чл. чл. 18, пр. 2 ЗАНН предвижда налагане на отделно наказание. Ответникът неправилно е наложил една санкция за неизпълнение на четири негови самостоятелни разпореждания.

На второ място - атакуваното постановление е издадено извън сроковете по чл. 34 ЗАНН досежно неизпълнението на указанията, дадени с постановление от 28.05.2014 г. и постановление от 30.03.2015 г. Сроктът за изпълнение на указанията, дадени с постановление от 28.05.2014 г. е изтекъл на 02.09.2014 г., а срокът за изпълнение на указанията, дадени с постановление от 30.03.2015 г. е изтекъл на 18.04.2015 г. В деня, следващ изтичане на указаните срокове наблюдаващият прокурор е имал знание (или е следвало да има такова), че М. не е изпълнила дадените ѝ указания. Наказанието е наложено едва на 25.05.2016 г. – повече от година след откриване на нарушителя и извършване на нарушението.

Досежно неизпълнението на указания, дадени с писмо от 28.05.2015 г. и писмо от 21.10.2015 г. изследването на спазването на сроковете по чл. 34 ЗАНН се явява невъзможно, доколкото в същите писма не е определен срок за изпълнение на указанията и в този смисъл не може да бъде установена датата на извършване на нарушението. Това от своя страна пък отрича наличието на неизпълнение на прокурорско разпореждане, доколкото неизпълнение би било налице при неосъществяване на дължимия резултат в рамките на указан срок. При липса на срок, изпълнението на указанията е било дължимо и е могло да бъде извършено във всеки един момент, като неизпълнението им до момента на издаване на постановление от 25.05.2016 г. не сочи на виновно поведение на М..

На следващо място – неподкрепено от доказателствата по делото (при носена от ответника доказателствена тежест за провеждане на главно и пълно доказване на материалноправните предпоставки, обусловили издаване на оспореното постановление) е твърдението, че работата по преписката е възложена за работа именно на М.. Не е налична в доказателствата по делото сочената в постановлението от 25.05.2016 г. резолюция от 09.06.2014 г., с която преписката била възложена за

работа на М. - полицейски инспектор в сектор „Охранителна полиция”. Това обстоятелство е изрично оспорено от жалбоподателката както в дадените от нея писмени обяснения, така и в жалбата ѝ до съда, като оспорването се подкрепя от приложените докладни, сочещи, че и друг служител (М.) е работил по преписката. Фактически извършени от М. действия по процесната преписката безспорно се доказват по делото, но не е установено качеството, в което същата ги е извършила – като служител на 04 РУ-СДВР, комуто лично е възложена работата по тази преписка, или като служител, подпомагащ друг служител, на когото всъщност е била възложена работата по преписката и в този смисъл е бил отговорен за изпълнението на указанията, дадени от прокурора. Какво е участието на всеки от двамата при неизпълнение на указанията, дадени от наблюдаващия прокурор, не е изследвано, поради което не е доказан по изисквания се безспорен начин и субектът на нарушението.

Поради това постановление на прокурор от СРП от 28.09.2016 г. по досъдебно производство № 2659/2015 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. № 17364/2014 г. по описа на СРП подлежи на отмяна като незаконосъобразно. Като незаконосъобразно следва да бъде отменено и потвърденото с постановление от 28.09.2016 г. на прокурор от СРП постановление на прокурор от СРП от 25.05.2016 г., с което на жалбоподателката на основание чл. 405, ал. 1 ЗСВ е наложена глоба в размер на 200 лева за неизпълнение на указания на прокурор.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановление на прокурор от Софийска районна прокуратура от 28.09.2016 г. по досъдебно производство № 2659/2015 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. № 17364/2014 г. по описа на СРП.

ОТМЕНЯ постановление на прокурор от Софийска районна прокуратура от 25.05.2016г., с което на М. Г. М. – полицейски инспектор IV степен при 04 РУ-СДВР на основание чл. 405, ал. 1 ЗСВ е наложена глоба в размер на 200 лева за неизпълнение на указания на прокурор.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.